

ดร. นีวัตน์ สวัสดิ์แก้ว

The man Who set up vision

**“ปฏิบัติตนเป็นที่พึ่งของทุกฝ่าย ถูกต้องยุติธรรม
 ดำเนินชีวิตอย่างมี วิสัยทัศน์”**

ประสบการณ์ชีวิตที่สะสมมากมาย ของ ดร. นีวัตน์ สวัสดิ์แก้ว จากวัยเด็กแม้ครอบครัวไม่ลำบาก คุณพ่อรับราชการครูแต่ยังส่งมอบประสบการณ์ทางอ้อม จากนิสัยรักการชกมวย หลังเรียนชั้นจบมัธยมศึกษาไปดีเรียนต่อประเทศอินเดียถือเป็นกำไรเพราะชีวิตต่างแดนเป็นสิ่งที่โหดที่สุด ต้องปรับตัวทุกอย่างฝ่าฝันจนได้ดี จบปริญญาตรี-โทที่นั่น เริ่มทำงานด้านปกครองจากตำแหน่งลูกจ้างใช้ความสามารถที่มีพัฒนาตนเองเรื่อยๆ จนถึงตำแหน่งรองอธิบดีฯ ทำหน้าที่จนเกษียณราชการ ชีวิตยังไม่จบแค่ฝันวางแผนเรียนต่อดอกเตอร์ เพื่อรับหน้าที่ในวงการศึกษ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฯ และคณบดีคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาดไทย

ดร. นีวัตน์ สวัสดิ์แก้ว

ประสบการณ์ชีวิตที่สะสมมากมาย ของ ดร. นีวัตน์ สวัสดิ์แก้ว จากวัยเด็กแม้ครอบครัวไม่ลำบาก คุณพ่อรับราชการครูแต่ยังส่งมอบประสบการณ์ทางอ้อม จากนิสัยรักการชกมวย หลังเรียนชั้นจบมัธยมศึกษาไปดีเรียนต่อประเทศอินเดียถือเป็นกำไรเพราะชีวิตต่างแดนเป็นสิ่งที่โหดที่สุดต้องปรับตัวทุกอย่างฝ่าฝันจนได้ดี จบปริญญาตรี-โทที่นั่นเริ่มทำงานด้านปกครองจากตำแหน่งลูกจ้างใช้ความสามารถที่มีพัฒนาตนเองเรื่อยๆ จนถึงตำแหน่งรองอธิบดีฯ ทำหน้าที่จนเกษียณราชการ ชีวิตยังไม่จบแค่ฝันวางแผนเรียนต่อดอกเตอร์ เพื่อรับหน้าที่ในวงการศึกษ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฯ และคณบดีคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาดไทย

เรียน ผมมักเบนเข็มจากแดงแดงเพื่อตั้งชมประสบการณ์ทางอ้อม เมื่อก่อนไม่รู้จักคำว่า “วิสัยทัศน์” แต่เห็นคุณพ่อสร้างบ้านสูงกว่าถนนเกือบหนึ่งเมตร เมื่อเงินหมดเดือไรชีวิตบ้านก็จะบ่นทุกครั้งว่า ทำไม่คุณพ่อสร้างบ้านแบบนี้ เห็นบ้านข้าง ๆ ไม่ทำอย่างพ่อเลย ตอนหลังไม่นานมีการทำถนนใหม่สูงขึ้นเท่าบ้านพอดีข้าง ๆ บ้านต้องปรับพื้นบ้านให้สูงเท่าถนนผมเสแสร้งเข้าใจคุณพ่อและทำให้รู้ว่ วิสัยทัศน์คือการวางแผนคิดไว้ล่วงหน้า ตอนนั้นบ้านเมืองยังไม่ปัญหาผมเป็นนายอำเภอหาดใหญ่คุณแม่ตัดสินใจขายบ้านที่ปัตตานีแล้วย้ายมาอยู่หาดใหญ่ด้วยกัน ทำให้ผมเข้าใจอีกว่าผู้ใหญ่สมัยก่อนจะทำอะไรเหมือนกัน เขามีเงิน เพราะถ้าคุณแม่ขายบ้านตอนนั้นแน่นอนไม่ได้ราคาเท่าตอนนั้น

งานเป็นบดเขาเกือบอยู่ประมาณ 3 ปี แล้วเรียนปริญญาโทที่อินเดียอีก 2 ปี จบกลับมาที่คิดตั้งใจเรียนต่อปริญญาโทอีกใบที่ธรรมศาสตร์ สาขา รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต เนื่องจากขณะนั้นมีข่าวว่าจะมีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น คิดว่าถ้ามีความรู้เรื่องกระจายอำนาจจะสามารถนำความรู้นี้มาใช้ประโยชน์กับหน้าที่การงานได้มากขึ้น

ชีวิตการทำงานด้านปกครอง
 เป็นผู้ทำงานเริ่มจากลูกจ้างแล้วเลื่อนเป็นปลัด ประจำแหม่ง จ่าจังหวัด หัวหน้ากิ่งอำเภอ นายอำเภอ หัวหน้ากอง ผู้อำนวยการกอง รองผู้ว่าฯ ผู้ว่าฯ รองอธิบดี ยกระดับตำแหน่งอธิบดีฯ ที่ยังไม่ได้เป็น ช่วงก่อนจะเกษียณก็ได้เรียนต่อปริญญาเอก สาขารัฐประศาสนศาสตร์จุฬาลงกรณ์ฯ จบระหว่างปี 2549 เกษียณราชการจากตำแหน่งผู้ว่าราชการที่ บ้านเกิดจังหวัดสุราษฎร์ธานี มองว่าการทำงานในตำแหน่งนักปกครอง จะยึดหลักความพึงพอใจของประชาชนต้องมาก่อนและไม่ถือ

หน้าด้วยความเสมอภาค มีโอกาสสอนเพื่อนร่วมงาน และสนับสนุนให้ผู้อื่นก้าวหน้า

เน้นครอบครัวเป็นพื้นฐานสำคัญของชีวิต

ผมจะเน้นการทำกิจกรรมร่วมกันกับครอบครัวจะให้ทุกคนมีส่วนร่วมชีวิตยามว่างก็จะออกกำลังกายด้วยการวิ่ง และดูทีวี ใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย การเกษียณราชการแล้วก็เหมือนถอดหัวโขนออกแล้ว ปัจจุบันก็ภูมิใจที่ยังสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่มีรับหน้าที่ใหม่ด้านการศึกษาคือ ตำแหน่งรองอธิบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ และคณบดีคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาดไทย ชีวิตคือวางแผน ผมเตรียมตัวก่อนการเกษียณในการเรียนต่อปริญญาเอก เพราะคิดว่าภาระจะดำรงตำแหน่งด้านการศึกษานั้นจะต้องมีความรู้ความสามารถ การดำเนินชีวิตต้องมีวิสัยทัศน์ ต้องวางแผนสำหรับตัวเอง ตอนนี้มีความสุขกับการเป็นอาจารย์สอนหนังสือ ผมจะทำอะไรก็ต้องทำให้ดีที่สุด

สองแคว้นักธุรกิจตั้งแต่เด็ก
 “ดร. นีวัตน์” เป็นคนจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยกำเนิด ครอบครัวต้องย้ายมาอยู่จังหวัดปัตตานีตามคุณพ่อตั้งแต่เด็ก เนื่องจากพ่อเป็นข้าราชการครู มีพี่น้องทั้งหมด 6 คน เป็นผู้ชายทั้งหมด ผมเป็นพี่ชายคนโตส่วนน้องชายคนเล็กปัจจุบันทำงานอยู่กรมที่ดิน ชีวิตในวัยเด็กสามารถหาเงินได้เอง จากการเดินขายล็อตเตอรี่เรียงเบอร์และขายน้ำแข็งใส ทำเพราะอยากมีรายได้ จึงจำแล้วครอบครัวก็ไม่ได้ลำบาก แต่ทำไปเพราะความสนุก ทำแล้วได้เงินสำหรับใช้จ่าย ตอนนี้อยู่กับไปขอ

ตั้งเป้าเรียนต่อญี่ปุ่น แต่กลายเป็นอินเดีย
 หลังจาก เรียน จบ ชั้นมัธยมศึกษา ก็ได้ตั้งความหวังว่าจะไปเรียนต่อที่ญี่ปุ่นแต่ระหว่างรอผู้ใหญ่เพื่อนก็ชวนไปเรียนที่อินเดีย จึงเปลี่ยนจากญี่ปุ่นเป็นอินเดียเพราะไปได้เลยกับเพื่อนไม่ต้องรอ การไปเรียนที่อินเดียต้องใช้ภาษาอังกฤษและเรียนปรับพื้นฐานใหม่ ชีวิตในต่างแดนลำบากมาก ทรมาณและโหดมาก ๆ ต้องปรับตัวด้านอาหารการกิน นิสัยใจคอ ชีวิตความเป็นอยู่ ผมอดทนตั้งใจเรียนจนกระทั่งจบปริญญาตรีเพียงคนเดียว จากเพื่อนทั้งหมด 12 คน ที่ไปด้วยกัน หลัง

